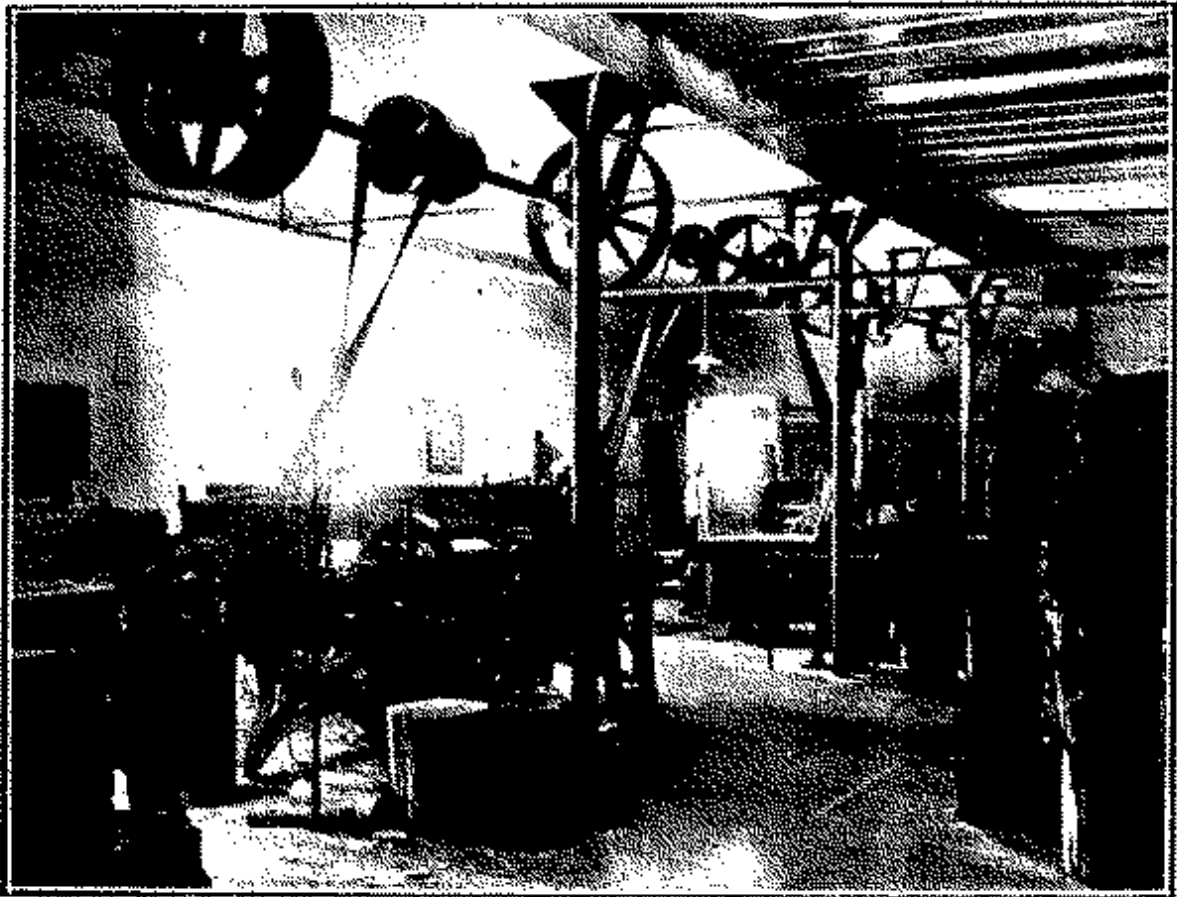

Aktietændstikfabriken „Glødefri“

TÆNDSTIKKEN er i egentligste Forstand et Barn af den moderne Teknik, og vor rastløse Tids Mennesker vilde sikkert føle sig ilde tilmode, hvis de som vore Bedsteforældre maatte give sig god Tid og ofte have adskilligt Besvær med at frem-skaffe den til Optændingen nødvendige Flamme.

Tændstikken er antagelig opfundet omkring 1839, men har siden undergaaet mange Forvandlinger, inden den naaede sin nuværende Fuldkommenhed — den glødefri, imprægnerede Tændstik —, der er saa langt at foretrække, fordi den mindsker Brandfaren og Smaauheld.

Aktietændstikfabriken »Glødefri« var den første Fabrik herhjemme, som udelukkende blev anlagt med Fremstillingen af disse Tændstikker for Øje, den har altid fulgt ethvert teknisk Krav Udviklingen stillede, og har derigennem naaet en smuk Position her i Landet. Dens Udstilling

Interiør fra Fabriken.

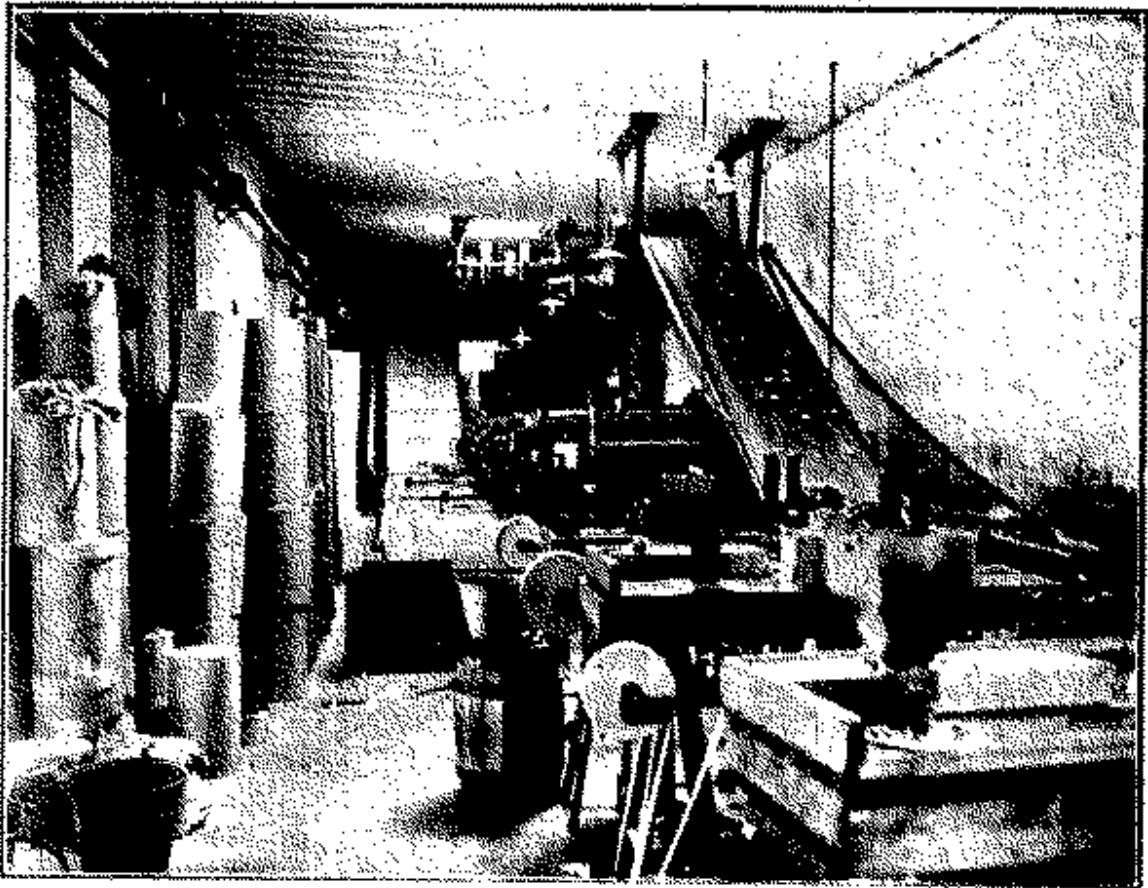
paa Købestævnet giver Anledning til i korte Træk at gøre Publikum Rede for Tændstikkernes Fremstillingsproces fra det Øjeblik, da de i Form af store Træstammer forlader Fabrikens store Oplagsplads i Hejmdalsgade i København, og indtil de pakkede i Kasser bliver udsendt til det inden og udenlandske Marked.

Stammerne atkortes til Stykker af 2×5 Stiklængder, afbarkes og sættes i Finermaskiner, der finerer dem i forskellige Tykkelser eftersom Spaarnerne skal bruges til Æsker eller Tændstikker. Den sidste Slags Finer kommer derefter under Stikhakkens skarpe Kniv, der giver dem deres Længde og Tykkelse, opsamles i Kurve, og

tørres efter at være imprægnerede i Syrebad — i et Tørreskab, hvor et Sold fra neden automatisk hæver dem op gennem den varme Luft, som suges gennem Skabet af 2 kraftige Exhaa- stere. Tørringen er forbi efter 1 Times Forløb og Stikkerne kommer ud foroven.

Efter en omhyggelig Sortering og Rensning for Smuld begynder deres Vandring gennem Maskinerne, — én polerer dem, — en anden lægger dem i lange Rækker, — en tredje ryster dem i lange Jernrammer med ca. 2800 Huller, og nu er de færdige til at parafineres og dyppes. Dette foregaar i en ny Maskine som Rammerne passerer, derefter tørres de paa Tørrestuens Jernreoler, for saa i Fyldestuen at mødes med Æskerne. Disse fremstilles paa Æskesalen, hvor Fineren, efter at være hakket i passende Længder, gennem en hel Del Specialmaskiner bliver til Hylstre og Skuffer, en Hylstermaskine kan fremstille 35000 — en Skuffemaskine, der er mere indviklet, 25000 dagligt — derefter fører Transportbaand dem til Tørreskabe, hvor de fyldes i foroven og kommer ud for neden, Og naar Sorteringen saa er overstaet, gaar de til Etikettmaskinerne, som sætter Skuffer i Hylstret og paasætter Etiketten, — og Æsken er færdig til at møde Tændstikkerne.

Dette foregaar i en særlig Maskine, hvor Æsker og Stikker begynder deres Vandring fra hvert sit Magasin — og som kan fylde 56000 Æsker pr. Dag. Maskinen lukker Æskerne op fylder og lukker dem, hvorefter de skydes ud i

Interiør fra Fabriken.

store Bakker, passerer Revisionen — og saa kommer de i Strygemaskinen, hvor Strygesatsen paasættes. Saa er de endelig færdige til Pakkemaskinen, der sindrigt og nydeligt lægger de 10 Æsker tilrette paa det bekendte grønne Indpakningspapir, lukker dette, sætter Etiketten paa, og atleverer Pakken færdig til Brug; disse Maskiner pakker daglig 150.000 Æsker.

Dette er Masseproduktion i dens yderste Konsekvens, og giver lidt Forstaaelse af Tændstikkens ubegribelig billige Pris, at dansk Industri har kunnet følge Trop, skyldes ikke mindst Aktietændstikfabriken »Glødefri«, hvis Hovedmærke »Niels Ebbesen« har vundet stor Udbredelse.